

Mijn verhaal

Ik liet geen druppel regen vallen, ik was nooit grijs en kwam nooit voor de zon. Ik was een klein, fijn, zacht en wit wolkje. Ik was zover de mensen konden zien de enige wolk in de hemelsblauwe lucht. Er was alleen maar ik en de zon. Af en toe keek er eens een mens op en die zei, “Wat een mooie zon. Ze schijnt zo heerlijk met haar warme zonnestrallen”. Er was geen mens die naar mij keek of over mij sprak.

Op een dag was ik het beu maar dan echt kotsbeu omdat het altijd over die stomme zon ging. En omdat het voor mij genoeg was, besloot ik er verandering in te brengen. Ik veranderde in een donkere, grijze wolk die ervoor zorgde dat het bleef

regenen. Ik zette me voor de zon en bleef daar hangen. Toen begonnen de mensen wel over mij te praten maar dan wel in negatieve zin.

“Dit is niet mijn bedoeling”, dacht ik bij mezelf. Ik werd terug een klein, fijn, zacht en wit wolkje. Ik ging weg van de zon en probeerde mezelf te veranderen, in allerlei figuren die voor de mensen herkenbaar waren. Tot mijn grote verbazing begonnen de mensen over mij te praten. Ze namen zelfs foto's van mij. In één klap was ik een beroemde wolk. Ik voelde me gelukkig en trots.

Vooraf trots omdat de mensen over mij praten in positieve zin.

Ik verander nooit meer in een donkere, grijze wolk.

Het is zo fijn om het witte wolkje te zijn.